

troer rigtignok mindre væsentlige, Punkter med Hensyn til Professorernes hele Stilling og de Indtægter, der ligge udenfor de ligesvem normerede. Jeg kan vel indrømme, at der ligger Noget i enkelte af de Øtringer, der ere fremkomne, ihvorvel de ere fremstillede i en meget overdreven Skikkelse og en temmelig kras Form. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) saaledes har spurgt, om det ikke var Tilfældet, at „Loven“ paabød, at den, der blev Professor, skulde sørge for at udgive, hvad han kaldte „Grindringsord“, eller, som det vel nærmere maa betegnes, en Ledetraad i det Fag, der var ham anbetroet; saaledes at den kunde overlades de Studerende for en Priis, der ikke var høiere, end hvad Papir og Tryk androg, og han tillige spurgte om, hvorledes i saa Fald Loven blev overholdt, skal jeg svare, at Lovens Ord er det ikke. Loven har kun udtalt — hvad man ogsaa kun kunde vente i et Forhold som dette — at det maatte anses ønskeligt, om Lærerne selv søgte at tilvejebringe en Ledetraad ved Forelæsningerne, fremfor at lægge andre Bøger til Grund eller at give et blot Dictat; men den indeholder Intet om Pisen paa de Arbejder, der saaledes komme frem. Derimod skal jeg villig indrømme, at man maaskee kunde ønske, at denne Anviisning fra Lovens Side i et større Omfang var bleven benyttet af Universitetslærerne. Jeg kjender imidlertid selv de Banfælgigheder, der kunne stille sig herimod, og jeg troer, at det maa erkjendes, at det at udgive sliige Lærebøger hører til det Slags Pligter, som ere af en saadan Natur, at der ikke let kan blive Spørgsmaal om at anvende Tvangsmidler for at faae dem opfyldte. Men det holder jeg mig overbevist om, at naar der fremkommer saadanne Ledetraade fra Professorernes Side, stæer det vist saare sjældent af økonomiske Hensyn. Jeg troer nemlig, at man i høj Grad overvurderer Udbyttet af saadanne Arbejder for den paagældende Forfatter; de ville i og for sig ikke kunne være Gjensand for noget stort Udbytte, og derhos vil, hvad Erfaringen tilstrækkeligt har vist, den som oftest ubetydelige Fordeel for størstedelen gaae tabt ved den Afgang, der vil finde Sted i Honoraret for Forelæsningerne. Det er

saaledes min Overbeviisning, at det pecuniære Hensyn under ingen Omstændigheder kan opstilles som Noget, der skulde være et Motiv til at udgive de omhandlede Ledetraade. Hermed staaer maaskee i nogen Forbindelse det Spørgsmaal, som kom frem fra en anden æret Taler (Zahle), men som vistnok maa erkjendes at være af en, meget underordnet Betskaffenhed, hvorledes nemlig Trykningsudgifterne af sliige Ledetraade blive besørgede, og hvorledes navnlig Universitetsbogtrykkerens Stilling var i saa Henseende. Det forholder sig ingenlunde saaledes, at Bøgerne blive trykte gratis for Professorerne. Mellem Universitetsbogtrykkeren og Universitetet er det blandt Andet bestemt, at et vist Antal Ark kan faaes trykt gratis for Universitetet. Nu er det undertiden Tilfældet, at der er blevet indrømmet Professorerne nogen Hjælp til Trykning, forsaavidt der bliver Noget tilovers i det saaledes bestemte Arkeantal, hvilket da Professorerne ere blevene givet Ret til at supplere. Naar forøvrigt de private Forelæsninger her ere blevene omtalte paa den Maade, som stæet er, vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg i og for sig skulde finde det ønskeligt, at Forskjellen mellem de offentlige og private Forelæsninger kunde falde bort — men ogsaa med Hensyn til dette Forhold kan jeg paaberaabe mig min egen Erfaring, og jeg tør da sige, at man gjør sig aldeles overdrevne Forestillinger om den Indtægt, der skulde tilfalde Professorerne gennem de private Forelæsninger. Jeg troer virkelig, at det for mange Professorers Bedkommende ikke kan betragtes som stort Andet end en blot Navneforskiel, og Dvæsturens Lister ville ogsaa vise, at Forskjellen med Hensyn til den overveieende Deel af disse Forelæsninger heller ikke er stort mere. Det er saa langt fra, at der i denne Henseende udvæses noget Tryk mod de Studerende, at det tværtimod paa det Bestemteste lader sig oplyse, at der hersker den største Liberalitet.

Der er, saavidt jeg erindrer, ikke rettet noget Spørgsmaal til mig om andre Punkter, og jeg skal ikke fordybe mig i Betragtninger af de forskjellige Momenter, der iøvrigt ere bragte frem, hvor interessante de end kunde være, men slutte med en Bemærkning angaaende